

Salvi Turó: El final de la història pot quedar clar en el pla filosòfic, però en darrer terme Hegel acaba parlant també de la lluita dels Estats moderns entre si. I la qüestió és com cal entendre el final de la història si ens aboquem finalment a la pràctica política. En Hegel queda clar el final de la filosofia, però no tant el final de la història.

Ignasi Boada: No crec que poguem parlar d'un final de la història amb els termes que en parla Hegel, ja que és evident que segueixen succeïnt esdeveniments i contradiccions, lluites i tensions. La meua aportació ve a dir que ens hem de desmarcar de soca-rel dels plantejaments hegelians.

Francesc Fortuny: Hem de deixar ben clar que una cosa és la Història, amb majúscula, aquella que explica el perquè és present aquest present i una altra és la història, amb minúscula o bé amb plural, aquella que és la recitació dels fets locals succeïts successivament. Aquesta última història acaba amb Hegel.

Dídac Ramírez: Ja recordaran que Popper ataca molt directament Hegel titllant-lo de farsant i, parcialment, també refusa Plató. Ara però, tot pensant la realitat amb les eines del nostre present com poden ser la "teoria del caos" i "els fractals", t'adones que tot es desplega cap a l'ordre i tornen a aparèixer els temes hegelians. Això em fa dir que la nostra tasca és pensar els clàssics amb les nostres eines, abordar aquelles problemàtiques amb les nostres formes d'encarar el món.